

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Emma. Et romantisk Eventyri fem Sange

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711556992/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

At stue hendes Indsigthed.
 Som Cynthia høitidelig
 Til kælen Delyft Sielen vinker,
 Eudymion! naar efter dig
 Hun giennem selvgraae Skyer blinker
 J al sit melankolske Pragt,
 Sad hun i lette hvide Dragt,
 Som spogende med Zephir glemte
 Den Dag, hvortil man den bestemte.
 Paa Blomsterbenken, hvor en Hær
 Af Rojer, Eijsjer og Violer
 Henfaldmede den Skønne nær,
 Som Stierne ved Lunas Straaler.

Med tunge Trin og mørke Blik,
 Onspændt af haabløs Elfsøvs Smerte,
 Vor Eginhart i Haven gik,
 Høis stille Fryd hans Kummer næste:
 „Synk, skønne Sol! for evig ned
 „J Vesterhavets fjerne Bølger!
 „Spild ikke meer din Herlighed
 „Daa mig, som Skræk og Død forfølger!
 „Skul, Luna, skul dit skønne Smil
 „Bag mørke tordenvangre Skyer!
 „Du, hende lig, min Længsels Jld
 „Med morddrift Tryllerie fornyer!
 „Tie med din søde Melodie,
 „Du Lundsens kælns Sangerinde!
 „Tie, Zephir! — hele Skabning, tie!
 „Hvert Spor af Lys og Liv forjvinde!
 „Tag, Elfo, sørgelig igien
 „De klagelige Sut, du lærte
 „Af Livets fiende, Dødens Ven —
 „Og ffæls, Natur! som dette Hjerte!“

Saa lød den sørgelige Lyd
Af iverløvis afbrudte Klager;
Da pludselig — o! Skræk! — o! Fryd!
Hans Die Emma hist opdager.
„Vel!“ — raaber han — „det er forbi!
„Jeg vil min Dem af hende høre!
„Og hendes Stemmes Melodie
„Min Dødsdom selv skal listig gjøre!
„Min Qual kan ikke være meer!
„Og — om endog en nye jeg lærte —
„Mig ingen Qual kan gøre meer;
„Kun een gang brister dette Hjerte!“

Han nærmer sig — og straf igjen
Han, som af Lynet truffen, standser —
Men frygten dræbes af hans Sandter,
Og lynsnar iler han derhen —
Og neppe hendes Blik ham møder,
Før han er alt for hendes Fødder:

„Min Dem. Tilbedede! min Død!
„Jeg elsker dig! jeg daer! jeg brænder!
„O! fik jeg den af dine Hænder,
„Hvor blev da Døden selv mig sød!
„O! lad mig høre denne Kæst,
„Som tryller mig, i det den dræber,
„Den salige, den sidste Trøst,
„At høre den af dine Læber!
„Straf, dræb mig! men vær ikke vred!
„Fordi jeg saae den ædle, høie,
„Den Glands af Guddom i dit Die,
„Og hele Himlens Salighed;
„Fordi jeg voved, dig at kende,
„For dig at leve, lide, brænde,
„Og trylles sødt af Guders Lyft